

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, «Το Μυρολόγι της Φώκίας & το Καμίνι».

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ, ΣΚΗΝΙΚΗ ΟΨΗ, ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Δήμος Αβδελιώδης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Βαγγέλης Γιαννάκης

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: Αριστείδης Πατσόγλου

ΕΡΜΗΝΕΙΑ: Αλεξία Φωτιάδου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γιάννης Κολόι

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 40'

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: anagnorisis, Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία Θεάτρου Κινηματογράφου

Με τα δυο αυτά διηγήματα παρουσιάζεται το δεύτερο μέρος της τριλογίας, αφιερώματος στον Παπαδιαμάντη, μετά την παράσταση του πρώτου μέρους, που ξεκίνησε πέρσι με τα διηγήματα «Όνειρο στο κύμα» και «Έρωσ Ήρωσ», και τη θεματική αντίστιξη μεταξύ του ουράνιου και του γήινου έρωτα. Τώρα, η αντίστιξη μεταφέρεται μεταξύ της ζωής και των μορφών της απώλειάς της. Η εξωτερική εικόνα των δυο διηγημάτων δίνει την εντύπωση πεζογραφημάτων, όμως η φωνητική τους αναπαράσταση αποκαλύπτει δυο αμιγή ποιητικά έργα σπάνιας σύλληψης.

Στο «Μυρολόγι της Φώκίας», ο Παπαδιαμάντης ενορχηστρώνει μια συμφωνική μουσική από ήχους και εικόνες θαμβωτικής ομορφιάς, που εναλλάσσονται με πένθιμα και αφομοιωμένα μοτίβα της μνήμης και της απώλειας. Μέσα σ' αυτήν τη σπαρακτική, αλλά παγιωμένη αρμονία του ηλιοβασιλέματος, έρχεται αθόρυβη αλλά επελαύνουσα η Νύχτα. Όλα τα πράγματα, όλοι οι άνθρωποι που βρίσκονται μέσα σ' αυτό το φυσικό πλαίσιο, καθώς κι όλα τα έμψυχα όντα, έχουν τακτοποιήσει τη σχέση τους με τον χώρο και με τον χρόνο. Μόνο ένα εννιάχρονο κορίτσι που έρχεται με λαχτάρα να βρει τη γιαγιά της πλάι στη θάλασσα να πλένει ρούχα, ταράζεται, τρομάζει, απ' αυτήν την ολοένα αυξανόμενη αλλαγή από το φως στο σκοτάδι, ξεσυντονίζεται, χάνει το μονοπάτι, και "χάνεται", γλιστρώντας από ψηλά μ' ένα μπλουμ μες στη θάλασσα, ενώ άνθρωποι και πράγματα γύρω, συνεχίζουν ανυποψίαστα τον σκοπό τους.

«Το Καμίνι» είναι μια ευφρόσυνη αντίστιξη στο «Μυρολόγι»: ένας ύμνος στο κίνητρο της ζωής, αυτό το καμίνι των επιθυμιών και του πάθους, που πυροδοτεί και ταλανίζει ανθρώπους και πράγματα, άλλοτε με ευχάριστα και άλλοτε με δυσάρεστα έργα, που προκαλούν όμως τη συμπάθεια, ακόμα και το γέλιο, από τον βαθμό της άγνοιας και της αθωότητας, των μικρών ή των μεγάλων στην ηλικία κυνηγών της ζωής ή των καταστροφέν της. Μέσα σ' έναν ανοιξιιάτικο παράδεισο ενός πολύχρωμου Απρίλη, ο οποίος σαν αυτονόητος και δεδομένος, δεν συγκινεί ιδιαιτέρως τους υπνοβάτες που τον κατοικούν. Όμως μια δεκαοχτάχρονη, έχοντας

ΑΡΣΑΚΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ελαιώνας Πυλαίας * τ.κ. 555 35 * τηλ: 2310 304000 (εσωτ. 430) * fax: 2310 322843 * email: gym-t@arsakeio.gr

διατηρήσει ζωντανή την πυξίδα της, παρακάμπτει όλα τα «πρέπει» και τα «δεν πρέπει» και λούζεται μέσα στο άσπιλο, μοναδικό θαλάσσιο καμίνι της χαράς.

Η διδασκαλία του λόγου και η σκηνοθεσία του Δήμου Αβδελιώδη εξοικειώνει με φυσικότητα τις μαθήτριες και τους μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου στη γλώσσα του Βιζυηνού και του Παπαδιαμάντη, μέσα από τη λιτή και βιωματική εκφορά του λόγου, τη συγκέντρωση και τη βαθιά συγκίνηση που προκαλείται, χωρίς προσχήματα, χωρίς επιτήδευση. Με τις παραστάσεις του ο Δήμος Αβδελιώδης προτείνει ένα ανανεωμένο και μοντέρνο τρόπο θεατρικής έκφρασης, που στηρίζεται στη διαύγεια και τη σαφήνεια του νοήματος χωρίς στοιχεία πειραματισμού, με την ανάδειξη του λόγου ως κύριου πρωταγωνιστή. Έτσι η παρακολούθηση της παράστασης μετουσιώνεται σε βιωματική εμπειρία για τους θεατές, ανεξαρτήτως ηλικίας και παιδείας, όπου η βιωματική πρόσληψη του λόγου μετατρέπεται σε δραματουργική πράξη.

Οι παραστάσεις αυτές προτείνονται -και από τους ειδικούς του θεάτρου, αλλά και από εκπαιδευτικούς που τις έχουν ήδη παρακολουθήσει- ως υποδειγματικές και ιδεώδεις για μαθητές και μαθήτριες όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης, κυρίως για τη συγκέντρωση που προκαλούν στις εικόνες και τις ιδέες του κειμένου. Τα αριστουργηματικά αυτά κείμενα της ελληνικής λογοτεχνίας μεταλλάσσονται σε ένα λαϊκό λυρικό θέατρο, που παρά την ιδιότυπη γλώσσα τους, απευθύνονται στο ευρύ κοινό και θεωρούνται μαθήματα υποκριτικής, σκηνοθεσίας και θεατρικής διασκευής.

Ο Δήμος Αβδελιώδης είναι απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και της Δραματικής Σχολής Θεοδοσιάδη. Διετέλεσε Καλλιτεχνικός Διευθυντής στο ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βορείου Αιγαίου από το 1997 έως το 2000 και από το 2004 έως το 2010. Δίδαξε Κινηματογράφο και Θέατρο στο Πάντειο Πανεπιστήμιο από το 1993 έως το 1997. Έλαβε το βραβείο GOVI στη Γένοβα (2001), για την ανάδειξη της μορφής ιδιαίτερων γλωσσικών διαλέκτων και πολιτισμικών στοιχείων στο κινηματογραφικό του έργο. Η «Εαρινή Σύναξις των Αγροφυλάκων» ψηφίστηκε από την Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου, το 2007, ανάμεσα στις 10 καλύτερες ταινίες του Ελληνικού Κινηματογράφου όλων των εποχών. Για τη συμβολή του στην παγκόσμια γλώσσα του θεάτρου, ήταν τιμώμενο πρόσωπο στο Διεθνές Φεστιβάλ Πειραματικού Θεάτρου Καΐρου, το 2010.

Ο Δήμος Αβδελιώδης έχει συνδέσει το όνομά του με εμβληματικές παραστάσεις του ελληνικού θεάτρου όπως: «Μορφές από το έργο του Βιζυηνού» (1993), «Ο Μεγαλέξανδρος κι ο καταραμένος δράκος» (2007), «Μαράν Αθά» (2009), «Το Μόνον της Ζωής του ταξίδιον» (2010), «Ιχνευτές» (2011), «Το Αμάρτημα της Μητρός μου» και «Η Γυναίκα της Ζάκυνθος» (2014). Ο ιδιαίτερος κοινός χαρακτήρας που έχουν όλες οι θεατρικές παραστάσεις του, είναι η ανάδειξη του λόγου ως κύριου πρωταγωνιστή στην κατανόηση του νοήματος. Το φετινό καλοκαίρι παρουσίασε με το Κ.Θ.Β.Ε. την παράσταση «Πλάτωνα, Απολογία Σωκράτη» στην αρχαία ελληνική γλώσσα, ύστερα από 3 χρόνια προετοιμασίας, ανακαλύπτοντας και καθιερώνοντας έναν νέο, οικείο τρόπο απαγγελίας της αρχαίας ελληνικής γλώσσας -πέρα από τη γνωστή εράσμια και προσωδιακή προφορά- για πρώτη φορά στην ιστορία του θεάτρου και της φιλολογίας.